

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Α. συνδραμαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τὰς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 1550.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν διδάσκαλον τοῦ ἐν Σαντορίνῃ ἀλληλοει-
δακτικοῦ σχολείου Κύριον Μιχαὴλ Γ. Πατρίκιον.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς ἐκτι-
ποίησεν ἡμῖν τὴν ἀπὸ 20 τοῦ παρελθόντος ἀναφορὰν σου,
περὶ τῆς τελευταίας δημοσίου ἐξετάσεως τῶν μαθητῶν, καὶ
τὸν ἐπισυναπτόμενον ὁμαστικὸν κατάλογον, ὁμοῦ μὲ τὰ
παράδειγματα τῆς ἰδιοχείρου γραφῆς τῶν παιδῶν.

Πληροφρογνέοντες μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἐκ τῶν πραγμά-
των αὐτῶν τὴν ὁποίαν καταβάλλεις σπουδὴν, διὰ τὴν ἐκ-
παίδευσιν καὶ τὴν σπουδαίαν ἀγωγὴν τῆς ἐμπιστευθείσης
σοι νεολαίας, ἐπαυξήσαμεν τὴν πρὸς σὲ εὐνοίαν καὶ τιμὴν,
τῶν ὁποίων καὶ θέλεις λάβει πραγματικὴν ἀπόδειξιν παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις χαίρει τιμῶσα πρὸ πάντων, καὶ βρα-
βεύουσα ἀξίως τοὺς συντελοῦντας εἰς τὴν ἠθικὴν τοῦ ἔθνους
ἀάπλασιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Νοεμβρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΩΣ.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἔγεινε
μικρά τις διακοπὴ εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχο-
λεῖον ἐξ αἰτίας μικρῶν δυσχερεσιῶν τῶν μαθητῶν
πρὸς τινὰς τῶν διδασκάλων. Ἀλλ' ἡ σειρά τῶν πα-
ραδόσεων ἐπανελήφθη εὐθὺς, καὶ οἱ μαθηταὶ ἔκαμαν
τὴν ἐξῆς ἀναφορὰν πρὸς τὸν Ἐφορον.

Κύριε Ἐφορε τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Πρό τινων ἡμερῶν σὰς ἐφανερῶσαμεν τὴ παράπο-
νίαν διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον παραδίδουσι,
καὶ φέρονται πρὸς ἡμᾶς τινὲς ἐκ τῶν διδασκάλων μας.
σκοπὸν εἶχετε νὰ ἀφαιρέσητε τὰς αἰτίας τῶν παρα-
πόνων μας, ὅτι παρὰ προσδοκίαν συνέβη μία ὕβρις
εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ ἀταξίαν τινῶν. Τοῦτο ἐτάραξε
τόσον τὰς ψυχὰς μας, ὥστε ἐπαραπονέθημεν καὶ δι-
κυτό τοῦτο, καὶ οἱ ἐκεῖνα ἐνώπιόν σας ἐπὶ παραδό-

σεως, μὲ τρόπον ζωηρότερον καὶ ὀρμητικόν. Μάρτυς
αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος εἴσθε, Κύριε Ἐφορε, τῆς
εὐπειθείας τὴν ὁποίαν ἐδείξαμεν πάντοτε εἰς τὰς
διαταγὰς σας, τοῦ ζήλου, μὲ τὸν ὁποῖον καταγινό-
μεθα εἰς τὴν σποδὴν μας, καὶ τῆς εὐταξίας, μὲ τὴν
ὁποίαν φερόμεθα εἰς τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν μας.
Ταῦτα ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν τολμῶμεν νὰ παρακαλέ-
σωμεν, Κύριε Ἐφορε, νὰ μεσιτεύσητε πρὸς τὴν Σ.
Κυβέρνησιν διὰ νὰ συγχωρήσῃ τὸ ἐξ ὑφαρπαγῆς
ἐκεῖνο κίνημα, τὸ ὁποῖον μὲ ἀταραχώτερον νοῦν τώρα
κατακρίνομεν καὶ ἡμεῖς.

Γενῆτε, Κύριε Ἐφορε, πρὸς αὐτὴν μηνυτὴς τῶν
ἀκάκων καὶ ἀθῶων φρονημάτων μας, καὶ ὅτι περ-
θόμενοι εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς ἐπιστρέφομεν εἰς τὰς
τάξεις μας, φιλοτιμούμενοι πάντοτε νὰ γείνωμεν
ἄξιοι τῆς εὐνοίας τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου καὶ τῶν
εὐλογιῶν τῆς Πατρίδος, καὶ ὅτι ἀφιερώνομεν ὅ-
λην τὴν φροντίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡμῶν εἰς τὴν
ἀνιδειμονίαν τῆς Α. Ε. βέβαιον ὄντες ὅτι ὁ ἔνδοξος
θεμελιωτὴς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου παιδευτηρίου θὰ γεί-
νη καὶ τελειωτὴς αὐτοῦ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1831.

(Ἐπονταν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μαθητῶν.)

Αρ. 1919.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐφορον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἡ ἀταξία, ἥτις παρελήθεν ἀπὸ μικρὰς δυσχερεσίας
τῶν μαθητῶν παρεξενούμενας ἀπὸ αὐστηρότητος τινῶν δι-
δασκάλων τοῦ σχολείου, τὸ ὅσον ἐφορεύετε, ἐλύπησε,
καθὼ, σὰς εἶναι γνωστὸν, τὴν ψυχὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος
ἀλλ' ἡ λύπη αὕτη ἐξηλείφθη διόλου ἀπὸ τὴν εὐκρινῆ
μεταμέλειαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι μαθηταὶ πρὸς ὁριστικῶς καὶ
ἐγγράφως σὰς ὡμοιόγησαν διὰ τὰς παρεκτροπὰς, τῶν ὁποί-
ων ἡ εὐθύνη ἦτον εἰς βάρος των.

Ἡ Κυβέρνησις μὲ διέταξε νὰ σὰς κοινοποιήτῃ, ὅτι ἡ
μέλλουσα διαγωγή των, ἡ εὐπείθεια πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἡ ἰσχυ-

των πρὸς τοὺς διδασκάλους, θέλουσιν ἐνὶ μᾶλλον τὴν ἐπι-
 στήρξει εἰς τὰ αἰσθήματα εὐνοίας, τὰ ὅποια πρὸς αὐ-
 τοὺς τρέφει, καὶ θέλουσιν τὴν ἐμφυχύει εἰς τὸ νὰ χρηγη-
 οῦν εἰς αὐτοὺς καὶ τ' ἄλλα εὐεργετήματα, ἐκ τῶν ὁποίων
 θέλουσιν ἀπολαύει τὰς γνώσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐπι-
 βουλεύονται.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1831.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς
 Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως τῆς Κυβερνήσεως
 Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

(Ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.)

Ἡ Γαλλία μετακαλεῖ μέγα μέρος τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ
 στρατευμάτων της, μετὰ τῶν ὁποίων ἔχει νὰ ἐπιστρέψῃ
 καὶ ὁστρατάρχης Κλωσελ. Θέλουσιν συμπληρωθῇ ὅμως τὰ
 τέσσαρα συντάγματα, τὰ ὅποια θέλουσιν κρατεῖ τὸ Ἀλγέριον,
 ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν μενόντων στρατευμάτων λογίζεται
 εἰς 10,000 πεζοὺς, παρεκτὸς ὀκτὼ λόχων ἱππέων, τῶν
 πυρεθολιστῶν καὶ ὀχυρωσιῶν, καὶ τοῦ σώματος τῶν Ζοά-
 βων, ἐκ 3000 συνισταμένου, καὶ ἔχοντος ἀξιωματικῶν, καὶ
 ὑπαξιωματικῶν Γάλλους.

Ἀπὸ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἤρχισε νὰ γίνηται συν-
 δρομὴ ἐν τῇ Γαλλίᾳ εἰς κατασκευὴν πολιτιστάτου ἀσφυρῶν
 χρυσοπλάστου σκεύους περιέχοντος μίαν σπάην, διὰ νὰ προσ-
 φερθῇ εἰς τὸν στρατηγὸν Λαφαίετην.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντισρωσώπων Συνεδρίου τῆς
 Γαλλίας τῆς 17—29 Ἰανουαρίου ὁ Στρατηγὸς Λαμάρκας
 ἐλάλησε τὸν ἐξῆς λόγον.

«Κύριοι, αἱ ἐκστρατεῖαι αἱ ἀπλῶς ἡρωϊκαὶ εἰς μόνας τὰς
 ἀπολύτους Κυβερνήσεις ἀρμύζουσιν, αἱτινες παραμυθούνται
 λέγουσαι: Πάντα ἀπώλεσθησαν πλὴν 7 ἢ 7 μῆς·
 ἀλλ' ὅπου τὴν ἐθὺς στοχάζεται τὰς ἰδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις,
 θέλει, ὅχι μόνον νὰ μὴ βιάπτεται ἡ τιμὴ του, ἀλλὰ καὶ
 νὰ μὴ παραμελῶνται τὰ προσωπικά του συμφέροντα. Πο-
 λὺν καιρὸν ἐθυσιάσαμεν ἡμεῖς, αὐτὰ εἰς λαμπρὰς χιμαῖρας.
 Ὑπὲρ τῆς τιμῆς μᾶς ἀρχῆς ἐκάμαμεν τὴν ἐκστρατείαν
 τῆς Ἰσπανίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξουδεύσαμεν 400 ἐκατομμύ-
 ρια Φράγκα. Ἐὰν ἦσαν Ὑπουργοὶ ἀφισιωμένοι εἰς τὴν
 πατρίδα δὲν ἤθελον β.δ.α.α τὴν ἐπιχειρησθῇ ἀλλ' εἰ
 ἤθελον παρασπρῆ ἀπὸ ἰσχυρὰς περιστάσεως, ἤθελον ἐνθυ-
 μηθῇ ὅτι ἡ Γαλλία εἶχε γυνῶν ἅπ' ὅλα τὰς ἀποικίας
 της, ἡ δὲ Ἰσπανία, τὸ Πορτόρριχον καὶ αἱ Βαλεάρας ἐμελλον
 νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ὑπερέσβεως ἐκείνης
 προσότητος.

«Φρόνημα ἀναμφιδόλως ἐντιμότερον μᾶς ἔκαμε νὰ ὑπά-
 γωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὃ δὲ καρδιόκτυπος ἐκεῖνος μᾶς ἐδα-
 ψάνητεν ἤδη 80 ἐκατομμύρια, καὶ μετ' ὀλίγον θέλουσιν
 μᾶς λογαριασθῇ νέαι προσότητες. Πολὺ δὲ ἀπέχω τοῦ νὰ
 μέμψωμαι τὴν ἐκστρατείαν, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος ὅλον ἐζή-
 τει μετὰ τὰς εὐχὰς του ἦεν ὅμως, εὐκαλεῖ νὰ συνδιαλλαγῇ
 τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς Γαλλίας, καὶ ἡμεῖς
 ἐλησμονήσαμεν καὶ τοῦτο κ' ἐκεῖνο.

«Ἐξεύρω ὅτι, τὸ παρελθὸν ὀλίγα παρέχει πραγματικὰ
 δικαιώματα ἐπὶ τοῦ παρόντος, προστάσσει ὅμως, δικαιολο-
 γεῖ καὶ δι' ὀχρῶν τινά, καὶ ἡ νῆτος Κρήτη, ἣτις κατὰ
 τὴν 1572 ἐσώθη διὰ τῆς μεσολαβήσεως ἐκείνου τοῦ Νοαίλ-

λου, παρὰ τῇ Πόρῃα τότε πρεσβεύοντος, καὶ ἣτις ἔπειτα
 δις ἐποτίσθη ἐκ τοῦ αἵματος τῶν Γάλλων τῶν ὑπὸ Λοδο-
 βίκου τοῦ 13' σταλέντων, ἡμπορεῖ νὰ κρατῆται ἀπὸ τὰ
 στρατεύματά μας. Ἡθέλαμεν εὐρεῖ εἰς αὐτὴν κλίμα ὑγι-
 εῖνόν, χώραν εὐφροσύνης, λαὸν ἀφοσιωμένον, καὶ εἰς τὸν κόλπον
 τῆς Σούδας τὸν κάλλιστον τῶν τῆς Μεσογείου λιμένων καὶ
 τὸν φυλακτικώτατον. Ἐκεῖθεν ἠδυνάμεθα νὰ ὑπερασπιζώ-
 μεθα τοὺς Ἕλληνας καὶ ν' ἀντισταθμίζωμεν τὴν ἐπὶ ῥῥίαν
 τῶν τῆν Μάλταν καὶ τὴν Κέρκυραν ἐχόντων ἠθέλαμεν εὐρεῖ
 εἰς αὐτὴν τὸ μέσον τοῦ ν' ἀνανεώσωμεν τὰς πρὸς τὴν Ἀνα-
 τολὴν ἐμπορικὰς ἡμῶν σχέσεις, καὶ ν' ἀνοίξωμεν διέξοδον
 εἰς τὴν βιομηχανίαν ἡμῶν· ἀλλ' οἱ χυδαῖοι οὗτοι στοχασ-
 μοὶ δὲν ἀνέδινον εἰς τὸν νοῦν τῶν αὐθεντῶν, οἵτινες μᾶς
 ἐκνέδρουν, καὶ χάρις εἰς αὐτοὺς, ὁμοιάζωμεν μετὰ τὸν περι-
 φημον ἐκεῖνον στρατηλάτην, ὅστις ἐπανήρχετο ἀπ' ὅλας
 τοὺς τὰς ἐκστρατείας μετὰ συντετριμμένα ὄπλα καὶ γέμων
 πληγὰς, τὰς ὁποίας εἶχε κατακτήσει.

«Κανὼν ἄρα οὐσιῶδες ὄφελος δὲν ἀπῆλυσεν ἡ Γαλλία
 ἀπὸ τῆς εἰς Πελοπόννητον ἐκστρατείας ἡμῶν καὶ ἀπὸ
 τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν εἰς αὐτὴν ἀνθρώπων καὶ χρημάτων
 θυσιάς. Ἀς ἰδῶμεν δὲ τί ἐκέρδιταν ἀπὸ αὐτῆς οἱ Ἕλληνες,
 καὶ ἂν κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐπικριτήσωμεν εἰς τὴν μεσο-
 λάβησιν μας.

«Ἀληθῶς ἀνεξάρτητον ἔθνος δὲν εἶναι, εἰμὶ ὅταν τύχη
 ὀρίων, τὰ ὅποια νὰ τὸ ὑπερσσίξωται. Τῆς Ἑλλάδος
 ὄριον ἦτον ὁ Ὀλυμπος, καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ μέ-
 χρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου γραμμή· ἀλλὰ τὸ
 ἐν Λαυδίῳ ὑπογραφὴν πρωτόκολλον κατὰ τὴν 10—12
 Μαρτίου 1829 μετεβαλε τὴν φυσικὴν ταύτην διένυ-
 σιν. Εἰς μάτην ἐζήτησαν οἱ στρατηγοὶ μᾶς νὰ
 εἰσδύσωσιν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἰσχυρότερα τῶν συνθηκῶν
 ἐπιβρόχῃ τοῦ ἐσταμάτητε, καὶ τὰ Μεγαρεῖ, αἱ Ἀθηναί, αἱ
 Θηβαί, καὶ ἡ Εὐβοία ὅλη κρατοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς
 Τούρκους, οἵτινες πρέπει νὰ χλευάζωσι τὰς ἀσπίδας
 τῶν τριῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ὅπου δὲ περὶ τοῦ λυτρωτοῦ
 στρατοῦ, αὐτὸς κατήντησεν εἰς ἓ μόνον σύνταγμα, τὸ
 ὁποῖον δὲν κρατεῖ ἄλλο εἰμὶ τὰ ἐρείπια τῆς Μωδῆς καὶ
 τοῦ Νεοκάστρου, ὅπου οἱ πυρετοὶ, ἡ νοσταλγία καὶ αἱ
 ἐλλείψεις δεκατίξουσιν τὸ στράτευμά μας.

«Ἰδοὺ, Κύριοι, πῶς καρπὸν ἔφερεν ἀπὸ τὰς χεῖρας
 τῶν Ὑπουργῶν τῆς ἐπανόδου ἐκστρατείας, ἣτις ἠδύνατο
 ν' αὐξήτῃ τὴν δόξαν καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Γαλλίας.
 Ἀς μὲ συγχωρήσῃ δὲ νὰ ἐρευνήσω τοὺς νῦν ὑπουργοὺς, οἵ-
 τινες μέλλουσιν νὰ περιπατήσωσι πάντῃ ἀντιθέτου ὁδοῦ,
 ὅχι ἂν καταγίνωνται νὰ δώσωσι κατὰ τὴν ὥραν Βασιλέα
 εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι φαίνεται ὅτι ὁ διορισμὸς γενησά-
 ζοντός τινος Βασιλέως τοὺς προξενεῖ κατὰ τὸ παρὶν πολ-
 λὰς ἐμπεριπλοκάς· ἀλλ' εἰναι χάωμεν τὸν καρπὸν τῶν
 θυσιῶν μας, εἰναι δὲν δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίσῃ καλη-
 τέραν τύχην, καὶ πρὸ πάντων, εἰναι μετὰ τὴν συναινεσίαν μας
 ἀπεβ.δ.α.σθησαν οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν Κρήτην, καὶ χύνουσιν
 χριστιανικὸν αἷμα.»

Μετὰ ταῦτα ἀνατῆς ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργ-
 γὸς εἶπεν.

«Κύριοι, τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος προσήλωσεν
 τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ὑποβέβω ὅτι ὁ ἐν-
 τιμος στρατηγὸς στοχάζετο πρὶν ὅτι ἡ κατ' ἐκεῖνο τὸ μί-
 σος τοῦ κόσμου Γαλλικὴ μεσολάβησι, δὲν ἔφερεν εὐτυχίαν
 ἐπιβρόχῃ. Εἰς τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλίας, εἰς τὰ ὅ-
 πλα αὐτῆς καὶ εἰς τὰς θυσιάς της χρεώσονται αἱ Ἑλληνες
 τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν των. Τα σύνορά της

πολλὰ στενωὺς διαγραφέντα κατὰ πρῶτον, θέλουν ἐκτανθῆ, ἐλπίσιν, καὶ ἡ νέα-πολιτεία θέλει εὐρεῖ εἰς αὐτὰ ἀσφάλειαν καὶ εὐδαιμονίαν. (Σημεῖα ἀποδοχῆς.)

Ἡ ἐκστρατεία τῆς Κρήτης οὐτε ἐπιμδουλεύθη, οὐτε ἀπεδέχθη οὐτε ἠναντιώθη, οὐτε ἀπηγγρεύθη ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐπιδέσνησιν. Ἡ Τουρκία εἶναι καὶ αὕτη πολιτεία αὐτοκρατορίας, δυναμείη νὰ κηρύξῃ πόλεμον καὶ νὰ κάμνῃ καθοπλίσεις· δὲν λέγω ὅμως ὅτι αἱ καθοπλίσεις αὗται δὲν διηγείωνται τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως· αὐτὴ προσήλωται εἰς αὐτὰς τὴν προσοχὴν της.

« Λε μέ συγχωρήτῃ δὲ τὸ Συνέδριον νὰ εἴπω ἐπὶ πᾶσιν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βουλευτικῆς μου σταδίου ἔδειξα ἀσπληγὴν καὶ σταθερὴν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὅστις τόσο ἀνδρείως συνέτριψε τὰς ἀλύσεις του, καὶ εἰς τὸν ἱπποῖον ἐνυπάρχουσι τόσαι ἐνδοξαίμνηται. Θάρρῶ δὲ ὅτι καὶ τὸ ὑπουργικόν μου στάδιον δὲν θέλει γένη εἰς αὐτὸ ἀνωφελέει. (Ἀριστα, ἀριστα.)

Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν Κύριον Σεβαστιάνην ὠμίλησεν ὁ Κύριος Μοντιγνὴς οὕτως:

« Ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος πρὸ πολλοῦ διεγείρει τῆς Γαλλίας τὴν προσπάθειαν. Μόνα τὰ μεγάλα συμβεβηκότα τοῦ Ἰουλίου καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προελθούσαι μεταβολαὶ ἠδυνήθησαν ν' ἀπασχολήσωσι πρὸς καιρὸν τὴν κοινὴν προσοχὴν καταγινόμενῃ περὶ τῆς μελλούσης ἀπικταστικῆς ἐκείνου τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐμβραβεύσῃ ὁ δεσποτισμὸς καὶ ἡ δουλεία, ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ζυγὸν διεφύλαξε τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποῖαν ἀπέκτησε διὰ τῆς σταθερότητος, τῆς ἀνδρείας καὶ τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων του.

« Ἡ Γαλλία, τοῦτο μὲν διὰ τῶν ἐξουσιῶν δωρεῶν της, τοῦτο δὲ διὰ τῶν ὅπλων της, ἐμεσολάβησεν εἰς τὴν φονικωτάτην ἐκείνην πάλην, καὶ ἦν ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς, χωρὶς νὰ νικηθῇ, ἥθελεν ὑποπέσει τέλος εἰς τὰ σμῆνῃ τὰ ἀκαταπαύστω· ἐπιπίπτοντα κατὰ τὰς δυστυχῆς Ἑλλάδας.

« Ἀφοῦ ἡ Γαλλία τὴν συνέλαβεν εἰς τὴν ἀπολύτρωσίν της, δὲν τὴν ἐγκατέλειπεν εἰς τὰς ἰδικὰς της δυνάμεις, ἐξκολουθεῖ νὰ τὴν ὑπερασπίζεται καὶ νὰ τὴν προστατεύῃ. . . . Τὸ Γαλλικὸν ὄνομα θέλει εἶναι διὰ παντὸς ἀγαπητὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι, καὶ ὡς εἶναι καὶ ἐπὶ τῶν παραλίῳ τῆς Δελφύρας καὶ τοῦ Ὀλύμ. Εὐπληρώσμεν, ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν ἐκπεπολιτευμένων λαῶν, καὶ μετ' ἀνταποδοχῆς, τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν Σολῶνων, Πλατόνων, Μιλτιάδων καὶ Δημοσθένων.

« Ἡ κοινὴ γνώμη ὑπέδειξε καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐνδοξὴν ταύτην ἐκστρατείαν, καὶ ἦτον ἀχρηστία τὸ νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ἡ Κυβερνησις Καρόλου τοῦ Ι' ἐνέδωκε χωρὶς ἀντίστασιν εἰς τὸν ἰσχυρὸν καὶ γενναῖον τοῦτον παλμόν. Εἶναι δὲ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἐπιχειρησθέν ἔργον. Δυσχρὶς ἀνδρες ἀφειμένοι εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀνικανοὶ νὰ ἐκτελήσῃ τὸν εἰς αὐτοὺς ἐναπολειπόμενον ἄγωνα. Ἡ Εὐδοκία δὲν εὐκαιρώθη, ἀλλὰ σημαντικὰ μέρη δὲν ἐκράτηθησαν ἀκόμη. Τὰ σύνορα τούτου τοῦ ἔθνους, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καταστήσῃ ἡ πολιτικὴ ἀρκετὰ δυνατὰ, διὰ νὰ δυνάται νὰ ὑπερασπίζεται κατὰ τῶν γειτόνων του, ὀριστικῶς δὲν προσδιορίσθησαν, εἶναι πολλὰ στενευμένα καὶ κακῶς χαρκαμένα. Τὴν νῆστον Κρήτην δὲν δύναται νὰ τὴν ἀποποιήσῃ χωρὶς νὰ πρᾶξῃ ἀδικίαν καὶ ἀσφάλμα· αὕτη ἐμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποθήκη καὶ διέξοδος εἰς τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον ἀκμάζει πάντοτε ὑπὸ Κυβερνήσιν ἐλευθέραν, καὶ τοῦ ὁποῖου αἱ σχέσεις θέλουν ὑποκεισθαι ὀλιγώτερον εἰς ἐμπόδιον. κτλ »

Λέγει ἔπειτα ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ κατεπεῖγοι,

εἶναι τὸ νὰ γένῃ πρόνοια περὶ ἐκλογῆς ἡγεμόνος διὰ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος· ὅτι, ἀφοῦ πρῶτον ὑπεχώρησεν ἡ Γαλλία εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης, καὶ ὁ Λεοπόλδος ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου ἐξ αἰτίας προσωπικῶν περιστάσεων, καὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν του, εἰς τὸ νὰ βεβαιώσῃ τὴν δυνάμιν του καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ἔθνους, νομίζει ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνήκει πλέον τῶρα εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὑποδεικνύει δὲ τρόπον τινὰ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον ἓνα τῶν υἱῶν τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου.

Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου Μοντιγνὴ ἀναφερόμενος ὁ Κύριος Λαβόρδης, εἶπεν ὅτι δὲν θεωρεῖ τὸν κατεπεῖγοις ἀνάγκης τὸ νὰ δοθῇ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα· ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ σήμερον ἡ Ἑλλὰς, εἶναι ὁ ἄρτος, τὸν ὁποῖον στερεῖται, καὶ ἡ ἐξασφαλίσθαι τῶν βοηθημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς αὐτήν. Ὅτι, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ διορίσωσι βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος αἱ τρεῖς Δυνάμεις, συνεφώνησαν νὰ ἐγγυηθῶσι δάνειον ὅσον ἑκατομμυρίων εἰς αὐτήν, διὰ νὰ ἐκτρέψῃ εἰς τὰς ἀνάγκας της· τοῦτο δὲν ἐτελεσιουργήθη καὶ ἡ Ἑλλὰς στερεῖται σήμερον τὰ ἀπαιτούμενα ἀναγκαῖα. Ὅτι ἐξασφαλισθῶσι τὰ βοηθήματα, θέλει τελειώσῃ ἄλλως ἡ Γαλλία τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον οὕτως ἄλλως ἤρχησεν.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Λο. 170.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ. Ἐγκλημα ἐμμανείσεως.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΤΖΑΝ ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙΟΝ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Κομηράτος Κεφαλλήν, κλέψας ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, διάφορα πράγματα καὶ χρήματα τοῦ Κωνσταντίνου Χαραλαμπεοπούλου, συλληφθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Τοπιοτηροῦ Βελτίτζη, καὶ δραπετεύσας ἐκ τῆς ἐκεῖσε φυλακῆς κατὰ τὴν ἀναφύρην τοῦ διαληθθέντος Τοπιοτηροῦ, ἐνετάλθη διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 1689 ἐντάλματος ἐμφανίσεως τοῦ παύσαντος Δικαστηρίου Ἀρκαδίας, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1830 μὴ ἐμφανισθέντος δὲ, ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ τὸ δι' αὐτὸν Β' ὑπ' Ἀρ. 93—106 τῇ 13 Ἰανουαρίου ἐντάλμα.

Ἐπειδὴ δὲ ἐπιμένει μέχρι τούδε ἀπειθὴς εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, διὰ τοῦτο ἐντέλλεται καὶ τρίτον δυνάμει τοῦ ὑπ' Ἀρ. 302 ἄρθρου τῆς ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἵνα παρευσιμαθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφοῦ τὸ παρὸν καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους.

Ἐὰν δὲ, παρελθούσης τῆς ρηθείσης προθεσμίας, δὲν ἐμφανισθῇ, θέλει ὑποπέσει εἰς τὰς κατὰ τῶν φυγοδίκων ποινὰς, μετεγγνωμένης καὶ τῆς περιουσίας του.

Ὅλοι αἱ Ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν εἰρημέμον Κωνσταντῖνον Κομηράτον Κεφαλλήν, τυχόντα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των, καὶ διευδύνουσι αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐνγελλομένου: Χρόνος 18, ἀνάστημα ὑψηλόν, πρόσωπον ἰσχυρὸν, χροὶς κυτρινή, ὄφθαλμοὶ κατιανεῖ, μύτη μετρίως, καὶ ξανθότριξ.

Ἐκ τῶν ἀντιγράφων παρακείμενῶν, ἐν μετὰ θέλει τοῖς καλληθῇ εἰς τὴν ἀγρὰν τῆς πόλεως ταύτης, εἰ δὲ εἰς τὴν καθεδρεύουσαν ἐκκλησίαν, καὶ ἕτεροι εἰς τὴν Δύραν τοῦ

Διαστηρίου, ὡς ἀγορευμένης τῆς διαμονῆς τοῦ ἐντελε-
λομένου.

Ἐν Τριπολιτῳ, τὴν 2 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

Ἀντὶ τοῦ Γραμματέως ὁ ὑπογραμματεὺς Γ. Ἰωάννου.

Ποικίλα.

Ἀλιεία τοῦ κήτους (baleine). — Ἡ Ναυ-
ταίετ, Νέον Λονδίον, Στόνγκτων, Νεῦπορτον, Νεϋδε-
φον καὶ Ἐδγάρτων εἶναι αἱ πόλεις τῶν Ὀμοσπόνδων
Παλιτειῶν, αἵτινες κυριωτέρως καταγίνονται εἰς τὴν ἀλιείαν
τῶν κήτων. Μεταχειρίζονται δὲ εἰς αὐτὴν διακόσια πλοῖα,
τὰ ὁποίων ἡ χρησιμότης κατὰ μέσον ὅρον εἶναι 275 κά-
δων (τόνων). Ἀρχίζουν δὲ νὰ προτιμοῦν τὰ μεγάλα
πλοῖα εἰς τὴν ναυτιλίαν ταύτην, ἐπειδὴ γίνονται σπανιό-
τερα τὰ κήτη καὶ πρέπει νὰ ὑπάγουν περὶ πλεονάζοντες εἰς ἀνα-
ζήτησιν αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1815 μέχρι τοῦ 1824 ὁ στόλος
(καθὼς συνηθίζουν εἰς ναῦται νὰ ὀνομάζουσιν τὸ ὅλον τῶν εἰς
τοῦτο διωρισμένων πλοίων) ἔκαμεν 178 χριστὰ ταξείδια.
Ἐκαστον πλοῖον κατὰ μέσον ὅρον ἔφερε 1,700 βαρέλια
ἐλαίου, καὶ ἐντεῦθεν ὅλος ὁ στόλος, 302,600. Κατὰ τὸ
1828 ἔτος ἐμδῆκαν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεϋδεφόντου
25,923 βαρέλια ὠν, καὶ 28,502 βαρέλια ἐλαίου κήτους
πρὸς ἐλθόντα ἀπὸ τὴν κατὰ τοὺς δύο Ὠκεανούς καὶ πρὸς τὰ
παράλια τῆς Βρασιλίας γενομένην ἀλιείαν. Ἡ γλῶσσα
μόνη ἐνδὲς τῶν θηρίων τούτων ἔδωκεν 14 βαρέλια ἐλαίου.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ Λιμένι Ναυπλίου.

Κατάπλους. — Τὴν 23 Ἰανουαρίου ἡ Ἑλλ. κερ-
δέττα Ψαῖρὰ ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 24, τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Φλὲς ἐκ Σαλαμῖνος δι'
ἡμερῶν 7. — Καὶ αἱ Ἑλλ. γολέττα Ἀργος καὶ Τόρα
δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 26, ἡ Ἀγγλικὴ κερδέττα Ραϊμπὸν ἐκ Μάλτας
καὶ Βουρλά δι' ἡμερῶν 15. — Καὶ τὸ Γαλλικὸν βρίκιον
Ἐκλειψίς ἀπὸ Κρήτης δι' ἡμερῶν 3.

Τὴν 28, τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ζενὶ ἐκ Σμύρνης δι' ἡ-
μερῶν 3. — Καὶ τὸ Λακζέντ δι' ἡμερῶν 5. — Καὶ ἡ Ἑλ-
ληνικὴ γολέττα Σμύρνα ἀπὸ Καστρὶν δι' ἡμερῶν 2.

Τὴν 1 Φεβρουαρίου, τὸ Ἑλλ. ἀτμόπλοον Ἐρμῆς ἀπὸ
Κατάκωλον δι' ἡμερῶν 3. — Καὶ τὸ Ἑλλ. βρίκιον Κίμ-
βρος ἀπὸ Ταλάντι δι' ἡμερῶν 9.

Τὴν 5, τὸ Ῥωσικὸν δίκροτον Ἀλέξανδρος Νεύσ-
κης ἀπὸ Πόρου δι' ἡμερῶν 6. — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρί-
κιον Φίλμεν ἀπὸ Σμύρνης δι' ἡμερῶν 5.

Τὴν 7, ἡ Ἀγγλ. φρεγάτα Μαδαγάσκάρ ἀπὸ
Μάλτας δι' ἡμερῶν 5. — Καὶ ἡ Ἑλλ. γολέττα Σμύρνα
ἀπὸ Κρήτης δι' ἡμερῶν 4, μ' ἀπελυτρωμένους Κρητας.

Ἀπόπλους. — Τὴν 27 Ἰανουαρίου, ἡ Ἑλλ. κερδέττα
Ψαῖρὰ καὶ ἡ γολέττα Ἀργος εἰς Πόρον.

Τὴν 28, τὰ Γαλλικὰ βρίκια Σαῖνα καὶ Γρεναῖερ —
καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κερδέττα Τόρα εἰς Κελλάδα.

Τὴν 29, ἡ Ἑλλ. γολέττα Σμύρνα εἰς Κρήτην.

Τὴν 1 Φεβρουαρίου, τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Ράπετ εἰς
Μάλταν.

Τὴν 3, ἡ κερδέττα Ραϊμπὸν.

Τὴν 7, τὸ Ῥωσικὸν βρίκιον Ὀδυσσεύς.

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΤΡΑΣ. Ἀπὸ 16 μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Κατάπλους. — Πλοῖα 76, τῶν ὁποίων Ἑλληνικὰ
μὲν 49, Ἰόνια δὲ 11, Ῥωσικὰ 7, Αὐστριακὰ 5, Ἀγγλι-
κὰ 2, Γαλλικὸν 1, καὶ Νεαπολιτικὸν 1.

Ἐλθόντα, ἐκ μὲν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους 38, ἐκ δὲ Πε-
λοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος 6, ἐκ Σμύρνης 5,
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 21, ἐκ Μασσαλίας 2, ἐκ Τζεσμέ,
Λονδίνου, Ὀδησσοῦ καὶ Ταρσοῦ, ἀνὰ ἓν. Καὶ πλοῖα ἐκ
διαφόρων μερῶν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας 278.

Εἶδη εἰσαχθέντα. Σίτος, γεννήματα, δέρματα, χειροτε-
χνήματα, ὀψάρια παστὰ, μέλι, τυρὶ, ξυλία, κτλ.

Ἀπόπλους. — 80 πλοῖα, ἐξ ὧν 58 μὲν Ἑλληνικὰ, 6
δ' Αὐστριακὰ, 8 Ἰόνια, 4 Ῥωσικὰ, 1 Γαλλικὸν, 1 Ὀθω-
μανικὸν, 1 Νεαπολιτικὸν καὶ 1 Ἀγγλικόν.

Διευθυνθέντα, 2 μὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, 6 δὲ εἰς
Σμύρνην, 8 εἰς διάφορα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 30 εἰς
τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 1 εἰς Γαλαξείδιον, 7
εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 6 εἰς Μασσαλίαν, 1 εἰς Ἀλεξάν-
δρειαν, 4 εἰς Κρήτην, 2 εἰς Εὐβοίαν, 2 εἰς Ταλάντι, 1 εἰς
Τεργέστην, 1 εἰς Καλαμάκι, 1 εἰς Μάλταν, 1 εἰς Ῥόδον,
1 εἰς Λιθόρρον, 1 εἰς Βῶλον, 1 εἰς Κυθωνιάς, 4 εἰς διά-
φορα παράλια τῆς Ἀσίας. Καὶ 244 πλοῖα εἰς διάφορα
μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Σίτος, δέρματα, χειροτεχνήματα
καὶ διάφορα τρόφιμα.

Ἀπὸ τῆς α μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου.

Κατάπλους. — Πλοῖα 48, ἐξ ὧν Ἑλληνικὰ μὲν 28, Ἰόνια
δὲ 5, Αὐστριακὰ 6, Ῥωσικὰ 7, Πρωσικὸν 1 καὶ 1 Δανικόν.

Ἐλθόντα, ἐκ μὲν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους 27, ἐκ δὲ Σμύρ-
νης 3, ἐκ Κυθωνίων 1, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως 6, ἐξ Ὀδησ-
σοῦ 4, ἐκ Τεργέστης 3, ἐκ Δαμιατίου, Λιθόρρου, Μασσα-
λίας καὶ Νεσκάστρου ἀνὰ 1. Καὶ πλοῖα ἐκ διαφόρων
μερῶν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας 193.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — Σίτος, χειροτεχνήματα, κτλ.

Ἀπόπλους. — 58 πλοῖα, ἐξ ὧν 38 μὲν Ἑλληνικὰ, 3
δ' Αὐστριακὰ, 3 Ῥωσικὰ, 6 Ἰόνια, 1 Ὀθωμανικὸν καὶ 1
Ἀγγλικόν.

Διευθυνθέντα: 5 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 8 εἰς Ναύπλιον
καὶ ἄλλα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 14 εἰς διάφορα
μέρη τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, 2 εἰς Σμύρνην, 3 εἰς Μασ-
σαλίαν, 6 εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, 4 εἰς Κρήτην, 1 εἰς Κά-
ρυτον, 1 εἰς Ρουφάλην, 1 εἰς Μεσολόγγιον, 1 εἰς Τερ-
γέστην, 2 εἰς Κυθωνιάς, 1 εἰς Τζεσμέν, 1 εἰς Μάλταν,
1 εἰς Ἀλεξάνδρειαν, 1 εἰς Θεσσαλονίκην, 1 εἰς Συρίαν, καὶ
5 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ἀσίας. Καὶ 134 πλοῖα
εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα.

Εἶδη ἐξαχθέντα: Σίτος, βιμδάκι, σάκχαρ, καφφές, κα-
πνὸς, ὑαλικά, παστὰ ὀψαρια, λειμόνια, διάφορα γεννήματα,
ὄσπρια, καὶ λοιπά.